

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10Csp/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216204872
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6216204872.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci žalobcu D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. G. XX/XX, Ž., zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, so sídlom Komenského 3, Veľký Krtíš, proti žalovanému Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, zastúpenému De minimis, spol. s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o určenie spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom doručeným súdu dňa 22.08. 2016 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobcovi úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXX zo dňa 09. 07. 2015 je bezúročný a bez poplatkov a aby určil zmluvu o poskytnutí služby komfort uzavretú medzi žalovaným a žalobcom zo dňa 09. 07. 2015 za neplatnú a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca ako dlžník a spotrebiteľ uzavrel dňa 09. 07. 2015 so žalovaným ako veriteľom a dodávateľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovaný žalobcovi poskytol bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 700,- Eur. V zmluve o úvere uvádza údaje o výške úrokovej sadzby vo výške 11,45%, celkový úrok podľa zmluvy o úvere predstavuje spolu sumu 49,33 Eur a poplatok za garantovanú službu 70,35 Eur. Žalobca sa v zmluve o úvere zaviazal uhradiť žalovanému úver riadne a včas vo forme 60 týždenných splátkach vo výške 13,15 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť podľa zmluvy o úvere predstavuje 819,68 Eur. RPMN podľa zmluvy je 31,91% a priemerná RPMN je 37,67% . Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere nastane 7. dňa 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Pri podpise úverovej zmluvy žalobca uzavrel so žalovaným aj Zmluvu o poskytnutí služby komfort ako nepomenovanú zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Závazok žalovaného zo zmluvy spočíva v poskytovaní služby, ktorá predstavuje preberanie finančných prostriedkov na úhradu spotrebiteľského úveru od žalobkyne. Žalobca sa v zmluve o zabezpečení splátok úveru zaviazal zaplatiť žalovanému za túto službu odmenu vo výške 394,38 Eur v 60 týždenných splátkach po 6,57 Eur, pričom výška poslednej splátky predstavuje 6,75 Eur. Poplatok obsiahnutý v zmluve o zabezpečení splátok úveru sa platí za službu, ktorá bezprostredne súvisí s poskytnutým úverom, o čom svedčí aj to, že výška tohto poplatku sa určuje podľa výšky poskytnutého úveru. Žalovaný so žalobcom dohodol poplatok za túto službu zámerne v inej zmluve oddelenú od úverovej zmluvy, aby tento poplatok v konečnom dôsledku nebol zahnutý v ostatnej zmluve o úvere. Žalovaný tak očividne konal v úmysle obchádzať ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľskou zmluvou, ktoré sú obsiahnuté v Občianskom zákonníku a Zákone č. 129/2010 Z. z. Samotná zmluva o úvere preto podľa názoru žalobcu obsahuje

klamlivé údaje o výške úrokovej sadzby, výške RPMN a o celkovej sume, ktorú sa žalobca zaviazal žalovanému zaplatiť, pretože v nej nie je obsiahnutý poplatok, čiže žalovaný požaduje od žalobcu v zmluve o zabezpečení splátok úveru, hoci tento poplatok bezprostredne súvisí s poskytnutým úverom. Žalobca tvrdí, že Zmluva o poskytnutí služby komfort obchádza Európsku a vnútroštátnu legislatívu na ochranu spotrebiteľa a možno ju považovať aj za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 a násl. Občianskeho zákonníka nakoľko sa jedná o typickú adhéziu zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech slabšej zmluvnej strany, ktorou je spotrebiteľ. Bez uzavretia Zmluvy o poskytnutí služby komfort by zo strany žalovaného nedošlo k poskytnutiu úveru, pretože bežnou praxou obchodných zástupcov žalovaného je, že uzavretie úverovej zmluvy podmieňujú uzavretím zmluvy o zabezpečení splátok úveru bez toho, aby spotrebiteľa upozornili na možnosti uzavrieť túto zmluvu. V zmluve o úvere uvádza aj nepravdivé údaje v neprospech spotrebiteľa o výške úrokovej sadzby, výške RPMN a údaje o celkovej čiastke, ktorú má žalobca za poskytnutý úver zaplatiť. Keďže v týchto údajoch nie je obsiahnutý poplatok vyplývajúci zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Zmluva o úvere neobsahuje rozpis výšky, počtu a termínov splátok istiny úroku a iných poplatkov. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. preto poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákon rovnako sankcionuje aj uvedenie nesprávnej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o zabezpečení splátok úveru majú podobu štandardných formulárových zmlúv, ktoré sú typické tým, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Je teda zrejmé, že spotrebiteľ prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuluje alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. K naliehavému právnemu záujmu uvádza, že naliehavý právny záujem spotrebiteľ preukazovať v zmysle ustanovenia judikatúry nemusí, pretože naliehavý právny záujem vyplýva priamo z § 5 b/ a iných ustanovení z. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, čo potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v Uznesení č. k. 16Co/955/2015-32 zo dňa 17. 12. 2015, Krajský súd v Prešove Uznesením č. k. 14Co/9/2016 zo dňa 28. 04. 2016. Rovnako poukazuje aj na Rozsudok Najvyššieho súdu č. k. 1MCdo/1/2009 z 31. 07. 2009. Ďalej poukázal na rozhodnutia súdov, podľa ktorých dvojnásobné prekročenie priemernej úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi. Neobstojí podľa neho tvrdenie žalovaného, že banky ponúkajú produkty aj s vyššími úrokovými sadzbami. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nemusí byť osobitne v zmluve uvádzané samostatne výšku, počet a termín splátok istiny, výšky a počet termínov splátok úrokov. Žalovaný je profesionál v oblasti poskytovania finančných služieb, a preto sa od neho očakáva, že bude pri poskytovaní úverov postupovať s odbornou starostlivosťou, s ktorou je spojená aj znalosť príslušných právnych predpisov z tejto oblasti. Poukázal aj na rozhodnutie KS v Prešove 18 Co/109/2011 zo dňa 21. 11. 2012, z ktorého vyplýva, že poplatky za nezmyselné a nevyužívané služby, zahrnuté do zmluvy sú neprijateľnou podmienkou. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že priamo v zmluve o úvere nie je uvedené o aký druh úveru sa jedná. Ďalej poukazuje aj na nesprávnosť výpočtu RPMN, kde uvádza, že pokiaľ by RPMN bola uvedená v pravdivej výške, klientka by si nikdy takýto úver nezobrala. Podmienkami zmluvy o zabezpečení splátok úveru so zmluvou o úvere poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/663/2012 zo dňa 14. 03. 2013, v ktorom sa po vylúčení obchodného zástupcu sud stotožnil s tým, že uzavretie zmluvy o doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia úveru. Žalobca udal, že keby vedel, že nemusí zmluvu o zabezpečení splátok úveru podpísať, tak by ju nepodpísal. Žalobca nevidí na zmluve o zabezpečení splátok úveru nič nadštandardné, pretože vie, že iné spoločnosti preberajú finančné prostriedky v hotovosti a nepýtajú za to žiadnu odplatu. Keďže povinnosť preberajúceho spotrebiteľa uhradiť spotrebiteľský úver vyplýva priamo z povahy a účelu právnej úpravy úverovej zmluvy. Žalovaný nepožaduje v zmluvách o poskytnutí služby jednotnú odplatu, hoci poskytuje každému spotrebiteľovi na základe každej tejto zmluvy rovnakú službu. Výška odplaty dojednaná zmluvou o zabezpečení splátok úveru je priamo úmerná výške poskytnutého úveru. Táto skutočnosť svedčí o tom, že cieľom Zmluvy o poskytnutí služby komfort nie je poskytovať nadštandardné služby, ale naopak jej cieľom je obchádzať platnú legislatívu na ochranu spotrebiteľa. Výklad žalovaného o nemožnosti podania žaloby z dôvodu neexistencie naliehavého právného záujmu považuje za nesprávny.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o poskytnutí služby komfort až po uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K 23.09.2016 uhradil žalobca sumu 773,32 Eur. Žaloba podaná žalobcom nie je žalobou o určenie, či tu právo je alebo nie je, ale je žalobou o určenie právnej skutočnosti, ktorá nie je prípustná. Prípustná by bola len taká, ktorej možnosť podania by vyplývala priamo z právneho predpisu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem,

musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Podľa jeho názoru žalobca naliehavý právny záujem neidentifikoval a ani nepreukázal. Zmluva o poskytnutí služby komfort bola dohodnutá individuálne, dobrovoľne, je platne uzatvorená, nepredstavuje žiadne neprijateľné podmienky a nie je podmienkou získania úveru. Z opatrnosti poukázal na konanie vedené pred OS Bratislava V pod sp. zn. 41Csp/57/2016, predmetom ktorého je zmluva o úvere pri ktorom nedošlo k uzavretiu služby komfort. Výška odmeny z tejto zmluvy nepodlieha súdnemu prieskumu jej primeranosti. Pokiaľ ide o odplatu, odplata z poskytnutého úveru je v súlade so zákonom, po prepočítaní predstavuje 20,16% ročne, čím nepresiahla hranicu stanovenú Ministerstvom financií 27,66%. K výške úveru uviedol, že je potrebné prihliadnuť na vyššie riziko ako u bánk. K chýbajúcej náležitosti výšky, počtu a termínov splátok uviedol, že rozpis splátky na istinu, úrok a iné náklady sa poskytuje iba v prípadoch definovaných v § 9 ods. 3 z. č. 129/2010 Z. z., ak sa zmluvné strany dohodnú na amortizačnej tabuľke. Istina a úroky nemali osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval popri uvedení splatnosti splátky aj uvedenie splatnosti istiny a splatnosti úveru. Nie je preto potrebné samostatne uvádzať výšku istiny, úroku a iných poplatkov, čo konštatoval aj KS Banská Bystrica v rozsudku č. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012. Podľa jeho názoru čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES nie je správne premietnutý do § 9 z. č. 129/2010 Z. z. K uvádzanému rozsudku OS Lučenec žalovaný uviedol, že ten bol rozhodnutím KS banská bystrica č. k. 15Co/157/2013 zo dňa 25.07.2013 zrušený. Nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že zákonodarca môže pri transkripcii smerníc ísť aj nad rámec právnej úpravy, ak sa táto transkripcia neprieči účelu smernice a zákonodarca tak mohol prijať právnu úpravu požadujúcu uvedenie rozpisu výšky, počtu a termínov splátok istiny. V skutočnosti môže štát prekročiť danú smernicu len v otázkach, ktoré neupravuje a nie v častiach, ktoré jednoznačne reguluje a upravuje ako sú napr. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

3. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní okrem iného uviedol, že odplata je neprimeraná, . Vytýka, že v hodnote RPMN nie je zahrnutá práve odplata z a doplnkovú službu. Keby tam tá odplata bola, tak tieto údaje sú niekoľkonásobne vyššie a už by sa nezmeslili do rámca tej najvyššej prípustnej odplaty regulovanej občianskym zákonníkom. Zmluvu o úvere a Zmluvu o poskytnutí služby komfort považuje za vzájomne podmienené. Tomuto odporuje súčasná legislatíva obsiahnutá v občianskom zákonníku, ktorá jednoznačne hovorí, že zmluvy uzavreté pri rovnakom rokovaní treba považovať za vzájomne podmienené. Taká je aj prax súdov, že keď sú tieto zmluvy uzavreté v jeden deň, pokiaľ žalovaný nepreukáže, že nebolo podmienkou poskytnutia úveru uzavretie tejto zmluvy, tak sa považuje za podmienku uzavretia zmluvy o úvere aj uzavretie zmluvy o doplnkovej službe. Rozhodnutie Európskeho súdu vo veci výkladu smernice T. proti Home Credit nie je relevantné na vzťahy medzi účastníkmi konania. Relevanciu má len voči štátu, pretože od štátu by žalovaný mohol požadovať náhradu škody, ktorú štát spôsobil tým, že zle transformoval smernicu do právneho poriadku. Navyše vyššiu silu ako smernica má zákon a zákon je jednoznačný vo svojom výklade. Pokiaľ nebude toto súdne rozhodnutie nejakým spôsobom transformované do právneho poriadku je potrebné vychádzať z platného práva.. Súdny ho vykladajú jednoznačne a preto žiadame, aby na toto bolo prihliadnuté a aby nebola v tomto prípade priamo aplikovaná smernica, čo je v zmysle judikatúry súdneho dvora európskej únie neprípustné, pretože by už išlo o aplikáciu contra legem. Eurokomformný výklad je síce možné aplikovať, ale len v tých prípadoch keby tento výklad nebol kontralege, čiže protizákonný. V tomto prípade je gramatické znenie tohto ustanovenia jednoznačné a gramatickým výkladom možno jednoznačne zistiť, že rozpis výšky, počtu a termínov splátok sa vzťahuje tak ku splátkam v istine, tak k splátkam úrokov a tak isto k splátkam poplatkov. Čo sa týka druhu úveru pôžičku nepovažuje za druh úveru. Je to určitá právna forma a netreba si zamieňať právnu formu s typom úveru. Pôžička je osobitý zmluvný typ. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že neuniesli dôkazné bremeno vo vzťahu k zmluve o doplnkovej službe. Dostatočným dôkazom je písomné vyhotovenie tejto zmluvy, pretože s nej jednoznačne vyplýva, že jej cieľom a účelom je obchádzať platnú legislatívnu na ochranu spotrebiteľa.

4. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že cenou spotrebiteľského úveru nie je úrok, pretože daný zmluvný vzťah sa riadi zákonom o spotrebiteľských úveroch, kde sa cena nazýva celkové náklady. Z úrokovej sadzby sa spotrebiteľ nikdy nedozvie koľko zaplatí Pre spotrebiteľa je dôležitá tá informácia koľko celkovo zaplatí za ten úver a preto aj sa zaviedla RPMN. Nie je možné porovnávať úrokovú sadzbu, pričom 22,38 nie je v rozpore s dobrými mravmi, bez skúmania závislosti istiny a dĺžky úverového vzťahu. Zo žiadneho dôkazu v súdnom spise nevyplýva, že by toto bolo neprimerané, žeby situácia na finančnom trhu pri obdobných úveroch pri obdobnej situácii ako žalobkyne bola iná. Z pohľadu praxe a znalosti finančného trhu toto je absolútny štandard. Výpočet RPMN je zložitý, preto bol do Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády zavedený pojem odplata, kde sú zavedené stropy, ktoré

vždy rešpektovali. Nie je možné, aby úroková sadzba bola v rozpore so zákonom pre výšku a odplata, do ktorej vstupuje aj úroková sadzba, by bola v poriadku. Nežiada aby súd priamo implementoval a dával prednosť smernici, ale žiada eurokomfortný výklad, pretože je to dôležité pre ochranu spotrebiteľa, aby nedošlo k obmedzeniu trhu spotrebiteľských úverov.

Pokiaľ ide o náležitosť neuvedenia druhu úveru, ide o nesprávnu formuláciu žalobcu, pričom zákon hovorí o druhu spotrebiteľského úveru a to je zásadný rozdiel. Pôžička je reálny kontrakt a úver konsenzuálny kontrakt. Z bodu 1/ zmluvy vyplýva, že úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičky. Toto nie je úver ako konsenzuálny kontrakt a právna úprava nepozná také druhy úverov, to zaviedla až banková prax. Pri náležitostiach treba rozlišovať ich dôležitosť. Jednoducho nie je možné, aby každá náležitosť bola posudzovaná tak prísno. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť je prísnejšia sankcia ako celá neplatnosť. Poukázal aj na odporujúcu si argumentácia protistrany. Nie je možné tvrdiť, že zmluva o zabezpečení splátok úveru je neplatná a zároveň povedať, že mala by byť súčasťou odplaty RPMN, preto považuje žalobu za rozpornú. Petič je iný ako argumentácia žalobkyne. Zmluvy považuje za jasné, prehľadné, dobre čitateľné po grafickom spracovaní, sumy sú uvedené veľkým písmom a podmienky sa nemenia, čiže ešte pred uzavretím zmluvy zákazník vie čo koľko to stojí. Uznáva, že spotrebiteľa treba ochraňovať, ale len v určitých medziach. Aj spotrebiteľ je zodpovedný za svoj podpis a za svoj prejav vôle. Nesúhlasil s názorom protistrany, že podľa súčasnej právnej úpravy nie je možné, uzatvárať takéto zmluvy. Je to možné, ale spadajú do odplaty. Uviedol, že voči Providentu sa nevedú konania na tomto súde ani na žiadnom inom v nejakom veľkom rozsahu ako v iných nebankových spoločnostiach. Žalovaný bol prvý, ktorý dostal licenciu NBS. Nie je preto možné, že ich zmluvy niečo neobsahujú alebo sú v niečom zlé. K odplate poukazuje na podporné stanovisko orgánu dozoru SOI, Ministerstva financií a NBS. Podľa jeho názoru, tvrdenie protistrany, že určovací rozsudok vyrieši otázku skutočnej výšky dlhu žalobkyne, ktorá je sporná, pretože kým sa vyrieši sporná otázka aká je skutočná výška dlhu žalobkyne, nemôže určiť, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu došlo je mylná. To by znamenalo, že žalobe na bezdôvodné obohatenie by vždy musela predchádzať žaloba o určení nejakej skutočnosti, čo považuje za nemysliteľné a v rozpore s konštantou judikatúrou. Je to spor pre spor. Druhá strana nezohľadňuje špecifiká jednotlivých prípadov, lebo je to vzorová žaloba. Nie je potreba určovať. Má to byť vyriešené zo strany súdu pri žalobe na plnenie ako predbežná otázka a zároveň to odporuje povinnosti koncentrácie konania. Zároveň upozornil na očividné prehládanie rozhodnutia vo veci T. - Home Credit. Z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala nahliavajúci právny záujem v tejto veci, neuniesla dôkazné bremeno a neuniesla bremeno tvrdenia, žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, prehľadom splátok, Zmluvou o poskytnutí služby Komfor, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.09.2016, návrhom generálnej advokátky z dňa 09.06.2016, vyjadrením Európskej komisie, písomným vyjadrením súdnemu dvoru, vyjadrením žalobcu zo dňa 04.10.2016, vyjadrenie žalovaného zo dňa 21.10.2016 spoločne s rozsudkami súdov Slovenskej republiky, stanoviskami Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 14.10.2011, Ministerstva financií SR zo dňa 06.10.2011 a Národnej banky Slovenska zo dňa 03.10.2014 a prednesmi právnych zástupcov.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Žalovaný uzatvoril dňa 09.07.2015 so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezhotovostný spotrebiteľský úver výške 700,- Eur. Zmluva o úvere obsahuje údaje o výške úrokovej sadzby vo výške 11,40%, celkový úrok podľa zmluvy o úvere predstavuje spolu sumu 49,33 Eur, poplatok za garantovanú službu 70,35 Eur, RPMN vo výške 31,91% a priemerná RPMN vo výške 37,67%. Konečná splatnosť úveru podľa zmluvy o úvere nastane 7. dňa 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobca sa v zmluve o úvere zaviazal uhradiť žalovanému úver riadne a včas vo forme 60 týždenných splátkach vo výške 13,15 Eur. Celková čiastka, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť podľa zmluvy o úvere predstavuje 819,68- Eur. Pri podpise úverovej zmluvy žalobca uzavrel so žalovaným aj Zmluvu o poskytnutí služby komfort, na základe ktorej žalovaný poskytoval služby, spočívajúce v preberaní finančných prostriedkov na úhradu spotrebiteľského úveru od žalobcu. Žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému za túto službu odmenu vo výške 394,38- Eur v 60 týždenných splátkach, z toho 59 splátok po 6,57a výška poslednej splátky je 6,75 Eur.

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

9. Podľa § 52 ods. 3a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1, 3,5 a 6 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

X1. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

13. Podľa § 11 ods. 1 písm.b) z.č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

14. Podľa § 137 písm.c) a d) C.s.p. „žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 3 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 5b z.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

17. Z vykonaného dokazovania považuje súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 09.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý hotovostný spotrebiteľský úver výške 700,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť vo forme 60 týždenných splátok vo výške 13,15 Eur. Zároveň v rovnaký deň bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby komfort, na základe ktorej žalovaný zabezpečil preberanie jednotlivých splátok úveru v hotovosti od žalobcu a ten sa zaviazal zaplatiť za túto službu zaplatiť odmenu vo výške 394,38 Eur v 59 týždenných splátkach po 6,57 Eur a posledná 60. splátka mala byť vo výške 6,75 Eur. Žalobca do IX/2016 uhradil 773,32 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že prebiehajúci spor nie je sporom o plnenie, súd sa s preverovaním ďalších úhrad nezaoberal.

18. Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, kde žalovaný od počiatku vystupoval v postavení dodávateľa a žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobca je v spore slabšou stranou, ktorá vyžaduje zvýšenú, nie však bezhraničnú, ochranu. V zásade ide o formulárovú zmluvu, avšak podstatné náležitosti sú do zmluvy vpisované. Súd považuje za preukázané, že všetky vpisované údaje sú podmienené výškou úveru a počtom, resp. výškou splátok. Súd považoval za potrebné v konaní preukázať rozpor uzatvorenej úverovej zmluvy s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, dôvody neplatnosti Zmluvy o poskytnutí služby komfort v súlade s tvrdeniami žalobcu a preukázať naliehavý právny záujem zo strany žalobcu, tak ako namietal žalovaný.

19. Pokiaľ ide o preukázanie naliehavého záujmu, súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu, že naliehavý právny záujem nie je v spotrebiteľských sporoch potrebné preukazovať, že je daný zo zákona, pričom právny zástupca poukázal na § 5b z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru súdu takéto vymedzenie jednoznačne nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, len veľmi všeobecne možno vychádzať z § 3 ods. 3 cit. zákona. Súd vychádza aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/251/2015 zo dňa 16.03.2016, z ktorého vyplýva, že spor, či bolo plnené na existujúci alebo neexistujúci záväzok možno v konaní o návrhu na plnenie. Avšak s prihliadnutím aj na iné názory (napr. kolégia KS Banská Bystrica) je súd toho názoru, že nie je možné generálne určiť v obdobných prípadoch existenciu naliehavého právneho záujmu za daný a rovnako nie je možné ho generálne vopred vylúčiť bez poznania skutkových okolností prípadu. Jeho existenciu, resp. absenciu je potrebné skúmať vždy vzhľadom na výsledok, ktorý sa má navrhovaným rozhodnutím docieľiť. Súd postupoval v intenciách svojho názoru a dospel k záveru, že existencia naliehavého právneho záujmu nie je daná. Súd svoje dokazovanie neobmedzil len na samotné a striktné preukázanie naliehavého právneho záujmu, ale vedomý si, že každý prípad je osobitný, kedy je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti prípadu, vykonal dokazovanie celým spektrom žalobného návrhu, skúmal náležitosti zmlúv, okolnosti ich uzatvorenia a vzájomnej podmienenosti. Podľa názoru súdu stav právnej neistoty zo strany žalobcu neexistuje. Súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, keď spochybnil tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že len určovací rozsudok vyrieši otázku skutočnej výšky dlhu žalobcu, ktorá je sporná. Túto otázku by vyriešila aj žaloba na plnenie, kde by sa súd z úradnej povinnosti musel vysporiadať aj s otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Podľa názoru súdu je predčasné hovoriť o výške skutočného dlhu, pokiaľ žalovaný žalobcovi žiaden nevyčíslil, resp. ten sa nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Rovnako ako v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/47/2016 nedošlo k zmieri z dôvodu, že žalovaný odmietol uhradiť polovicu trov konania. Aj na základe tejto skutočnosti súd dospel k názoru, že právny vzťah mohol skončiť aj iným spôsobom - dohodou, stav právnej neistoty neexistuje, keďže žalovaný zatiaľ od žalobcu nič nechce, jeho obavy sú tak predčasné. Súd na záver konštatuje, že u žalobcu sa naliehavý právny záujem nepreukázal.

20. Žalobca žiadal vyhlásiť za neplatnú Zmluvu o poskytnutí služby komfort najmä z dôvodu, že jej uzatvorenie bolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Súd zistil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o poskytnutí služby komfort boli uzatvorené v jeden deň 09.07.2015. To však podľa názoru súdu nie je dôvodom neplatnosti jednej z nich. Z úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca mal možnosť splácať splátky v ktorejkoľvek banke alebo prevodom na účet žalovaného vo VÚB, a.s. Žalobca nepreukázal,

že by bol k podpisu nútený, alebo podmienenosť podpisu poskytnutím úveru. Tvrdenie o výpovedi obchodnej zástupkyne žalovaného na súdnom konaní na Okresnom súde Lučenec je zavádzajúce, pre súd by bola relevantná výpoveď konkrétnej obchodnej zástupkyne, ktorá sprostredkovala uzatvorenie zmlúv. Navyše právny zástupca žalovaného uviedol, že cit. rozsudok bol Krajským súdom zrušený. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu, že už zo samotného obsahu vyplýva, že je neplatná. Súd musel zmluvu posúdiť podľa zákonov platných v čase uzatvorenia, preto poukazovanie na súčasnú úpravu je zavádzajúce a zbytočné. Súd súhlasí s názorom obsiahnutým v rozhodnutí KS v Prešove 18 Co/109/2011 o tom, poplatky za nezmyselné a nevyužívané služby, zahrnuté do zmluvy sú neprijateľnou podmienkou. Avšak v konkrétnom prípade považuje argumentáciu právneho zástupcu za zavádzajúcu a vytrhnutú z kontextu. Či išlo o službu zbytočnú, súd posudzovať nebude, vybral si ju žalobca, avšak má preukázané, že služba využívaná bola a navyše nebola dohoda o takejto službe súčasťou úverovej zmluvy, ale zmluvy samostatnej. Súd nevyhovel žiadosti právneho zástupcu žalobcu na pripojenie súdnych spisov a rozhodnutí, ktoré mali preukázať, že zmluvy sú vzájomne podmienené, výsledkom čoho mala byť neplatnosť takejto zmluvy. Pokiaľ právny zástupca v texte poukázal na niektoré rozhodnutia, zároveň vždy uviedol, čoho sa týkajú a súd mal možnosť takéto rozhodnutia získať, avšak v návrhu na doplnenie dokazovania neuviedol, ktoré konkrétne spisy a rozhodnutia žiada pripojiť. To, že ide o spotrebiteľský spor ešte nezabavuje povinnosti stranu žalobcu preukázať svoje tvrdenia a navrhovať dôkazy. Hľadať v databáze súdov všetky rozhodnutia podľa požiadavky právneho zástupcu je prakticky nemožné. Navyše by to vedeniu konania vôbec neprospelo. Súd totiž nie je viazaný názorom iných okresných súdov, ale len vlastným. Pripustenie takýchto dôkazov by bolo nehospodárne a zbytočné. Rovnako súd zamietol návrh na výsluch žalobcu, ktorý právny zástupca žalobcu predložil až v priebehu pojednávania z dôvodu, že ide o problémového klienta, s ktorým sa nemôžu spojiť. K návrhu sa vyjadril právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že nie je možné aby súd zabezpečoval prítomnosť žalobcu, ktorý je iniciátorom súdneho konania a bolo by absurdné aby súd zabezpečoval jeho prítomnosť. To, že sa advokát nemôže spojiť s klientom nie je jeho chyba, ale chyba klienta a jeho zodpovednosť. Súd návrh zamietol z dôvodu, že účasť klienta si advokát mal zabezpečiť. Súd nepredvoláva na pojednávanie telefonicky, e-mailom, ale písomne. A túto možnosť, okrem spomenutých iných možnosti mal aj advokát, ktorý mohol ak chcel, využiť aj osobnú návštevu. Pokiaľ by advokát zabezpečil prítomnosť žalobcu, súd by ho po návrhu právneho zástupcu vypočul. Právny zástupca nenavrhol výsluch žalobcu v žalobe ani v ďalších podaniach. Navrhol ho až keď videl, že jeho argumentácia je nepostačujúca. Súd si nevie predstaviť akým spôsobom by mal zabezpečiť výsluch žalobcu, keď sa to nepodarilo právnenému zástupcovi, ktorý ho zastupuje v konaní. Predvedenie orgánom policajného zboru súd považuje v tomto prípade za neprípustné (žiadosť advokáta na vlastného klienta) Súd tým zároveň poukazuje na laxný prístup žalobcu k sporu a jeho výsledku. Je potom na zváženie, kto má na veci a výsledku záujem. Žalobca nepreukázal, že uzatvorenie takejto zmluvy bolo podmienkou získania úveru od žalovaného. Na základe uvedeného považuje súd uzatvorenú Zmluvu o poskytnutí služby komfort zo dňa 09.07.2015 za platnú. Na záver súd taktiež poukazuje na rozpor v tvrdení a žalobnom petite. Pokiaľ by súd určil túto zmluvu za neplatnú, nemohol by byť dôvodom bezúčelnosti a bezpoplatkovosti nesprávne uvedená hodnota RPMN, pretože žiadna odplata za službu by v zmluve byť nemohla. Nesprávne uvedená hodnota RPMN by mohla byť dôvodom vyhlásenia zmluvy o úvere za bezúčelnú a bezpoplatkovú len vtedy, pokiaľ by Zmluva o poskytnutí služby komfort bola platná. Keďže súd určil, že zmluva je platná, ďalej sa s uvedeným rozporom nezaoberal.

21. Žalobca poukázal aj na nesúlad jednotlivých ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s ustanoveniami § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Namietal, že v zmluve nie je uvedený druh úveru (§ 9 ods. 2 písm. a) z.č. 129/2010 Z.z.). Zákon o spotrebiteľských úveroch nedefinuje druhy úverov. Súd má za to, účelom zákona mohlo byť označenie úverov, aké sa vyskytujú v praxi. Súd považuje za preukázané, že v zmluve je uvedené, že ide o spotrebiteľský úver vo forme pôžičky, ide o úver bezúčelový (čl.1), bezhotovostný. Žalobca považuje dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 11,40% za nepravdivú a tiež za rozpornú s dobrými mravmi a teda neplatnú. Pokiaľ by tomu tak bolo, keďže by išlo o absolútnu neplatnosť, súd by musel konštatovať, že v zmluve chýba náležitosť uvedenia úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. i) z.č. 129/2010 Z.z.). Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného, že úroková sadzba nič nevypovedá o vhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru a ako taká by nemala samostatne podliehať súdnemu preskúmaniu. Súd súhlasí s tým, že úroková sadzba nemusí úplne ozrejmiť koľko spotrebiteľ nakoniec zaplatí, že reálnejšou hodnotou je odplata. Avšak citovaný zákon jednoznačne nariaďuje uviesť hodnotu ročnej úrokovej sadzby. Pokiaľ je povinnosťou takéto ustanovenie v zmluve mať, je rovnakou povinnosťou, aby toto ustanovenie bolo v súlade so zákonom a nepriečilo sa dobrým mravom.

Na druhej strane, ale súd konštatuje, že dohodnutú úrokovú sadzbu 11,40% ročne nepovažuje za rozpor s dobrými mravmi. Z prehľadu NBS súd zistil, že priemerná úroková sadzba spotrebiteľských úverov poskytovaných obchodnými bankami za obdobie VII/2015 bola 10,29 %. Súd nesúhlasí s názorom právneho zástupcu žalovaného, že uvedený prehľad nezohľadňuje celý finančný trh a nemal by tak byť použitý. Súd vychádzal práve z tohto prehľadu, pretože práve priemer bánk považuje súd za vhodný na porovnávanie. Poukazovanie na iné banky považuje súd za irelevantné. Súd v súlade so súdnou praxou považuje za prijateľnú hranicu 25% ročne. Je si vedomý, že musí zohľadniť zvýšené riziko poskytovateľa úveru pri poskytovaní úverov problémovým klientom nepriechodným u bánk. Dohodnutá úroková sadzba 11,29% ročne je nižšia, preto súd ustanovenie zmluvy o ročnej úrokovej sadzbe nepovažuje za rozporné s dobrými mravmi. Pokiaľ mal právny zástupca na mysli nepravdivú úrokovú sadzbu z dôvodu, že nedošlo k započítaniu platieb za doplnkovú službu ku splátkam úveru, tu súd uvádza, že tieto platby sa do odplaty nezahŕňajú a preto ich výška nemá vplyv na ročnú úrokovú sadzbu. Podľa názoru žalobcu zmluva neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l) z.č. 129/2010 Z.z.). Súd si je vedomý, že napriek nie celkom jasnému výkladu zákona, súdna prax v zásade požadovala rozdelenie splátky na istinu, úrok a poplatky. Že výklad nebol úplne jednoznačný preukazuje aj podanie Súdnemu dvoru priamo z prostredia justície. Ako vyplýva z rozsudku Súdného dvoru z 9.11.2016 v spore Home Credit, a.s. - T. spotrebiteľ musí vedieť kedy je splátka splatná, nemusí byť určený konkrétny dátum, musí byť určiteľný, identifikovateľný (čl.10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48) a zmluva nemusí spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (čl.10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48). Súd sa tak zároveň vysporiadal aj s otázkou uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) z.č. 129/2010 Z.z.), hoci ju žalobca nenamietal. Pre posúdenie namietanej nesprávne uvedenej výšky RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z.) je rozhodujúce určiť, či odplatu za služby, vykonávané na základe Zmluvy o zabezpečení splátok úveru je alebo nie je potrebné zahrnúť do výpočtu RPMN. Súd vychádzal z predložených stanovísk Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 14.10.2011, Ministerstva financií SR zo dňa 06.10.2011 a Národnej banky Slovenska zo dňa 03.10.2014. Na uvedené stanoviská sa odvolal právny zástupca žalovaného (CD nosiče sú súčasťou spisu č. 10Csp/47/2016) Ministerstvo financií a SOI uviedli, že náklady na vyberanie splátok úveru priamo v domácnosti ako náklady na doplnkovú službu sa nezahŕňajú do RPMN. NBS vo svojom stanovisku uviedla, že do odplaty by nemali byť zahrnuté tie odplatné plnenia, ktoré vznikli na základe vlastnej iniciatívy spotrebiteľa bez toho, aby to bolo vo výslovnom záujme veriteľa pred podpisom zmluvy, za takéto plnenie sa považuje aj plnenie v podobe dobrovoľných platieb za poistenie a poplatky za voliteľné služby. Na základe uvedeného považuje súd výpočet RPMN za správny. Súd tak nenašiel žiaden nesúlad uzatvorenej zmluvy s ustanoveniami § 9 ods.2 z.č. 129/2010 Z.z., nemohol preto postupovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) z. č. 129/2010 Z. z. a vyhlásiť uzatvorenú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

22. Na základe uvedeného, z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, nepreukázania nesúladu ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.07.2015 s ustanoveniami § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. a nepreukázania dôvodov neplatnosti Zmluvy o poskytnutí služby komfort zo dňa 09.07.2015, čím žalobca neuniesol dôkazné bremeno, súd žalobu zamietol

23. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods.1 C.s.p. súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žalovaný mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)